

Dosarul nr. 3ra-682/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. C.Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Muruianu, L.Pruteanu, N.Budăi)

Î N C H E I E R E

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Constantin Alii,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Constantin Alii împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni privind contestarea
actului administrativ, constatarea faptului și obligarea eliberării permisului,
împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Constantin Alii și menținută hotărârea din 8 octombrie
2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La data de 10 aprilie 2018, Constantin Alii a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni privind contestarea actului administrativ,
constatarea faptului și obligarea eliberării permisului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 22 ianuarie 2018 s-a adresat cu
o cerere către Inspectoratul de Poliție Ialoveni, prin care a solicitat confirmarea
dreptului de deținere, port și folosire a armelor din posesie și eliberarea permisului de
arme în conformitate cu prevederile legii.

A afirmat că, la 25 ianuarie 2018, în temeiul cererii sale Inspectoratul de Poliție
Ialoveni a emis decizia nr.01 prin care a fost informat despre revocarea dreptului de
deținere, port și folosire pentru arma cu țeavă lisă de model IJ-43M cal. 12x70 mm
cu nr.8808102, iar permisul eliberat anterior a fost anulat, având obligațiunea ca în
termen de 10 zile să depună la Inspectoratul de Poliție Ialoveni, toate armele și
munițiile deținute de către el.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la 23 februarie 2018 s-a adresat
Inspectoratului de Poliție Ialoveni cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea
deciziei și admiterea integrală a cererii sale din 22 ianuarie 2018.

A considerat că, nici un organ al statului nu are dreptul de a interveni în limitarea
drepturilor și libertăților sale, deoarece are antecedente penale stinse. Astfel, prin
sentința 20 iunie 2003, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute
de art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani

închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, această pedeapsă a fost suspendată condiționat cu executarea pedepsei pentru un termen de 1 an, termen de probă.

Această pedeapsă a fost executată integral, iar de atunci au expirat mai mult de 14 ani și în această perioadă nu a încălcat legea.

A susținut că începând cu anul 1988 și până în anul 2017, a deținut permis de păstrare și folosire a armelor și munițiilor, având și legitimație de vânător și consideră o nedreptate faptul că i-a fost refuzat în eliberarea permisului și prelungirea termenului de valabilitate al acestuia, pentru fapta care a fost comisă cu mulți ani înainte și pentru care deja a suportat sancțiuni și restricții.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 01 din 25 ianuarie 2018 cu privire la revocarea dreptului de deținere port și folosire, pentru arma cu țeava lisă de model IJ-43M: cal.12x70 mm cu nr. 8808102 și a răspunsului la cererea prealabilă cu nr. 4636 din 23 martie 2018 ca fiind nefondate și neîntemeiate; constatarea faptului întrunirii condițiilor Legii nr.130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă și obligarea eliberării permisului pentru port armă în temeiul cererii din 22 ianuarie 2018.

Prin hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Constantin Alii și s-a menținut hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Instanțele ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin faptul că, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 20 iunie 2003, Constantin Alii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, această pedeapsă a fost suspendată condiționat cu executarea pedepsei pentru un termen de 1 an termen de probă, pentru faptul că având scopul păstrării munițiilor, în perioada anul 1992- 8 februarie 2003, a păstrat fără autorizația corespunzătoare un cartuș de calibrul 7,62 mm, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.453 din 21 februarie 200, se atribuie la muniții militare cu lovitură centrală.

Norma de drept prevăzută la art.290 alin.(1) Cod penal, incriminează faptă cu privire la purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea armelor de foc, precum și sustragerea lor, cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă, sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

S-a constatat că, Constantin Alii se află în situația prevăzută de art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, având în vedere că acesta a fost condamnat prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru săvârșirea unei infracțiuni prin păstrarea ilegală a muniției.

Condiția prevăzută la art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea menționată, nu este legată de existența antecedentelor penale în vigoare sau stinse, precum greșit interpretează Constantin Alii.

La caz instanțele ierarhic inferioare nu au constatat că decizia nr. 01 din 25 ianuarie 2018 cu privire la revocarea dreptului de deținere port și folosire, emisă de Inspectoratul de Poliție Ialoveni este contrară Legii.

La data de 26 februarie 2019, Constantin Alii, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii 8 octombrie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a indicat că, concluziile expuse în hotărâre sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei, normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat, s-a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și nu s-a aplicat legea care trebuia aplicată.

A afirmat că, nici un organ al statului nu are dreptul de a interveni în limitarea drepturilor sale deoarece are antecedente penale stinse. Restricțiile și decăderile din drepturi prin sentința anterioară, au fost anulate iar antecedentele penale sunt stinse.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 17 ianuarie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa părților la data de 31 ianuarie 2019, potrivit scrisorii de însoțire nr. 460 (f.d.85).

Astfel, recursul depus de Constantin Alii la 26 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Constantin Alii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să

fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Constantin Alii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Constantin Alii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Constantin Alii, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu